

„ՄՈՒՐՃ“-Ի ՆԱՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԳՆԵՐԻՆ, Հետեւելով մեր բաժանորդների շատերից լաւտեսած ցանկութեանը՝ ներկայ համարով ուղարկում ենք մեր բոլոր բաժանորդներին «Մուրճ» ամսագրի կէս տարւայ բոլոր համարների բովանդակութիւնը, որպէս զի կցւի 6-րդ համարի վերջում, ով կամենում է 6 հատորը միասին կազմել:

Առիթից օգտւում ենք՝ խնդրելու մեր բաժանորդներին, որ բովանդակութեան թերթիկներով չը զլանան ծանօթացնել «Մուրճ»-ի հետ նրանց, որոնք դեռ ևս բաժանորդ չեն «Մուրճ» ամսագրին:

«Մուրճ»-ին նոր գրողները կը ստանան տարւայ բոլոր համարները:

ՄԱՐԱՇ. Տէր Նահապետեանցին: Ուղարկեցինք Ձեզ «Մուրճ»-ի 5 համարները առանձին ծրարով, իսկ 6-դը՝ հասարակ բանդերօլով:

ՊՕԼԻՍ. պ. Կ.-ին: Մեր հրական լեզւում ընդունւած է եւրոպական կարգը՝ անծանօթին և ոչ մտերիմ ընկերին՝ «Դուք», «Ձեր» ասել և բացիւր լոգնակի գործածել: Տաճկա-հայերը, պրակտիկի մէջ, այդ սովորութիւնը խտուրթեամբ չեն պահում, երևի տաճկական լեզուի ազդեցութեան տակ: Այդ պատճառով գուցէ Դուք, Պօլսեցիքդ և Տաճկա-հայերդ առհասարակ, չը գիտէք թէ որքա՞ն խորթ է մեզ Ձեր սովորութիւնը: Մենք այդ կարգը չիմացողներին անկիրթների շարքն ենք դասում:

ԻԶՄԻՐ. պ. Միհրան Ազնաւ-նին: «Թե՛նթը» նոր տպագրւած չը կա, իսկ առաջին տպագրութեամբ՝ նա սպառւած է: Բաց չը ներէք, եթէ ասելու լինինք, որ խմբագրութիւնը կողմնակի փանձնարարութիւններ չի կատարում, իսկ կատարելու դէպքում, նա ստանում է նախ վճարը և ոչ թէ հակառակն է վարում:

ԲԱՔՈՒԻ Մարդասիրական Ընկերութեան շնորհալոյս իջեւանին, տպելով հանդիսին ստացած հեռագիրների և ուղերձների ցուցակը,

մենք նորձքան ուրախութեամբ տեղ ենք տալիս արտեղ մեր թղթակից-աշխատակից պ. Ա. Զ.-նի նամակին, որից քաղում ենք հետեւեալը.

«Շամախու թեմի սրբազան առաջնորդ Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Սմբատեանից, հանդիսից քանի մի օր լիտու, ստացւեց մի ուղերձ, որը իւր ժամանակին չէր ստացուել միմիայն ալն պատճառով, որ երկաթուղային երթեկութիւնը երկար ժամանակ դադարել էր: Այդ ուղերձի մէջ նորին սրբազնութիւնը չափնում է իւր խնդութիւնը և ուրախութիւնը հանդիսի առիթով և օրհնում է Ընկերութեանը, որ նա երկար դարեր չափատեւէ»:

Ստացւած էր նաև մի հեռագիր Թիֆլիսի Հալոց Բարեգ. Ընկերութեան ընդհանուր ժողովի նախագահ պ. դօքտօր Բադրատ Նաւասարդեանցից:

ԵՐԵՒԱՆ. պ. Յովհաննէս Վարդանեանցին: Հինգ բուրլին ստացանք:

ՇՈՒՇԻ. Պէրսէյ: Ձեր ոտանաւորը խմբագրութեան կողմից ուշադրութեան առնւեց:

ԲԱՔՈՒ. Մելիք: Ձեզնից տեղեկութիւններ ենք սպասում:

ԿԱՐՍԻ հեռագրասէր 11 պարոններին: Ձեր «հոգու ամբողջ կարողութիւնից» վեր Դուք սխալ էք գործել: Ձեզ խաբել են, դալթակղել, Դուք խաբել էք, դալթակղել: Կարդացէ՛ք «Մուրճ»-ը լիքը հաւատով, և կը գաք ալն եզրակացութեան, որ ալս ամսագիրը զիտէ ճանաչել և գնահատել մարդկանց ոչ ալնպէս, ինչպէս Ձեզ սովորեցրած են ցալօր: Եթէ անցեալով չէք խրատւած, «Մուրճ»-ը ապագայում Ձեզ ցոյց կը տալ, թէ ո՛ւմ դատողութեանը և ուղղամտութեանը Դուք պէտք է հաւատաք:

ԲԱՔՈՒ. պ. Միրզա-Աւագեանցին: Ստացանք մի բուրլին, բայց չ'ողարկեցինք Ձեր հասցէն չ'ոճենալու պատճառով: Մի բաց նամակով չափնեցէ՛ք: «Բեարամը և Ասլին» արժէ 60 կոպ.:

ՄԻ ՊԱՏԱՍԻԱՆ, Նոցա, որոնք «Յեցեր»-ի Տաճատ Գնթունու տիպի մէջ ակնարկութիւն են տեսնում Հալիլի մասին, չափնում ենք, որ «Մուրճ»-ի խմբագրութիւնը, «Յեցեր»-ի ձեռագիրը կարդալիս, ոչ մի թաղցրած տենդենցիա չի նկատել և չի էլ նկատում: Իսկ եթէ աղալիսի տենդենցիա նկատած լինէր, նա երբեք չէր թող տալ մի աղալիսի վէպի ապագրութիւնը «Մուրճ»-ի էջերում: Մենք ընդունել ենք պ. Պռօշեանցի վէպը իբրև լոկ վէպ:

որի մէջ դուրս են բերւած ժողովրդի զանազան կարգի ցեղեր: Հալրելիք ոչ մի դեր չէ խաղում «Յեցեր»-ի մէջ՝ որպէս մի անձնաւորութիւն, մի տիպ:

«Յեցեր»-ի մէջ դուրս բերած գիւղական հանգամանքները և տիպերը, մեծից մինչև փոքրը, ալնքան ճիշդ են երևում, որ մենք գուշակում ենք, թէ ինչ ահագին հասարակական նշանակութիւն պիտի ձեռք բերի մեր հրատարակած վէպը: Երևանեան նահանգից եկողները պատմել են մեզ ալն Բարերար ազդեցութեան մասին, որ արեւ է «Յեցեր»-ի ընթերցանութիւնը: Ինչ մենք լսել ենք Նոցանից, որպէս նաև համալսարանական ուսանողներից, մեզ աւելի ու աւելի հաստատում են ալն համոզման մէջ, որ նենգաւորների ջանքերը՝ «Յեցեր»-ին մի ալ լուսաբանութիւն տալ—հրէշաւոր կերպով արհեստական են, Վերջին տարիներում լոյս տեսած վէպերից, Պռօշեանցի «Յեցեր»-ը իւր հասարակական նշանակութեամբ, ըսնում է անկասկած առաջին տեղը: Արհեստական լուսաբանութիւնից ուրախացած ենք ալն ցեղերն են, որոնց դէմ լարւած են մեր շանթերը: Նրանք երևի շատ գոհ են, որ իրանց դիմակները կը ծածկեն լրագրական կռիւներով: «Մշակ»-ը ձեռք օգնական, Բալասան աղալ, Տաճատ Գեթունի և պարոն Խուդօ:

ԱԽԱԼՔԱԼԱՔ. Պ. Գր. Վ. «Թէ խռովալուրդ»-ը հաւանեցինք և կը տպագրուի: Երկրորդը՝ «Սիրու բերկրանք» չի տպւելու:

ՄՕՍԿԻԱ. Պ. ԱՐՄԻԻԵԱՆԻՆ, Թողւեց հետեւալ անգամին. ուշ հասաւ մեզ:

ՎՐԻՊԱԿ. Երես 921, Ֆէօդօրովի ոտանաւորի մէջ, առաջին տող վերջին տան՝ «մի գարթէք», պէտք է լինի՝ «մի ջարդիր»: